

TAM TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXILU

ROČNÍK IV.
BŘEZEN

ČÍSLO 7
1977

T. G. Masaryk

* 7.3.1850

† 14.9.1937

D V Ě S M U T N Ě Z P R Á V Y

První došla z USA. V Kalifornii zemřel v lednu 77

br. dr. Bedřich W o i t s c h ,

rodák z Fryštáku. Odešel z vlasti s první vlnou a patřil mezi organizátory skautských oddílů v utečeneckých táborech v Německu. Po vyemigrování do Spojených států se stává vůdcem čs.exilových skautů pro Ameriku. Spolu s br.Fakirem patřil k nejužším spolupracovníkům starosty br.Velena Fanderlíka. Byl redaktorem STOPY a jejím necenášem. Patří mu též velká zásluha o spolupráci s exilovými skauty z ostatních zemí pod komunistickou nadvládou.

Br.Bedřich byl člověk charakterní, spravedlivý a hluboce věřící. I nám v Evropě byl velkou morální oporou v našich svízelných začátcích. O dění zde se vždycky velice zajímal.

Skautingu obětoval celý život a jeho láska šla doslova až za hrob : v poslední vůli stálo, aby smuteční hosté namísto darů květinových poskytl dary finanční na konto STOPY a čs.skautů v USA

Na svém zasedání v listopadu 76 v Rüsselsheimu vzpomněli činníci evropského Poradního kruhu mimotvým tichem krátce předtím zesnulého

br. Josefa Z i k á n a /Bobra.

Nyní dochází z Prahy podrobnosti o jeho tragické smrti : Bobr se oběsil 13.11.76. Nevýdržel tlak tříměsíčního pravidelného vyšetřování orgány Státní bezpečnosti. Žádali od něho spolupráci, vymáhali na něm, kdo financoval skautskou činnost od r.63, jména vedoucích ilegálních oddílů, jejich napojení na domácí vedení býv.mládežnických organizací a na centra skautského hnutí v zahraničí.

Josef Zikán začal skautovat těsně před válkou. Po zrušení skautingu nacisty přešel jako mnozí ^{do} Káčat /Klub českých turistů/. Pomáhal tam organizovat spojky na Zpravodajskou brigádu. Zde přišel do styku s komunisty, kteří jej získali pro stranu. Patřil mezi reformisty a domníval se, že toto hnutí se dá sloučit se skautskými ideály.

Bez jakékoliv nadsázky lze říci, že to byl on, který skautské jaro 1968 rozhýbal. On a jeho středisko Pschlavci. Začátkem března 68 odmítli nabízenou spolupráci s placenými místy v aparátu ČSM. Na popud J.Zikána zakládají Junáckou informační službu - kancelář pro nově vznikající oddíly Junáka. Zikán vedl v těch prvních zmatených dnech složitá jednání s vedením ČSM, s býv.členy ústřednictva Junáka, kteří, až na pár jednotlivců neměli chuti

pracovat. Josef Zikán byl zvolen velitelem pražské Svojsíkovy oblasti. Pracoval v redakci Skauta-Junáka až do r.1970. Pak s ním Mladá fronta rozešla pracovní poměr. Ve svém sboru nesehnal místo. Příležitostně překládal z němčiny a polštiny. V tisku a rozhlase se vedla kampaň pod názvem Kam chtěli zavést mladé. Josef Zikán zde byl označen za rozbiječe jednoty čs.mládeže. V r.1969 byl vyloučen z KSČ.

Jeho pohřbu v Motolském krematoriu se kromě delegace náčelnictva Junáka zúčastnil zástupce Svazu protifašistických bojovníků a v krásném projevu připomněl jeho zásluhy v odboji.

- Cookie -

Pravdu vyznávat a při ní stát.

Každé dítě v Československu vědělo, že T.G.M.jeou iniciálky /začáteční písmena/ prvního presidenta, Tomáše Garrigua Masaryka. Doma bylo jeho jméno vyslovováno s láskou,po celém světě pak s respektem.A dodnes, 127 let po jeho narození,vzpomínají milióny lidí jeho slavných narozenin 7.března. Už jste si vypočítali, že Masaryk se tedy narodil roku 1850.V r. 1918 založil Československou republiku a stál v jejím čele do r. 1935, do svých 85ti let! A letos, 14. září, budeme vzpomínat čtyřicátého výročí jeho úmrtí.

Masaryk byl universitním profesorem a vážnost a úctu v celém světě si získal pro svou čestnou povahu.Tak se stalo na příklad,že v osmdesátých letech minulého století objevil český spisovatel Han-ka velice staré rukopisy, nazvané podle místa nálezu Rukopisy královečvorský a zelenohorský. Tento nález měl dokázat dlouhověkost naší literatury a podpořit sebevědomí tehdy utlačovaného českého národa.Radost z nálezu byla veliká.Ale brzy začalo klíčit podezření, že jde o padělek.A tu Masaryk se postavil v čelo hnutí, které žádalo důkladný rozbor nalezených literárních zlomků, protože pravda, byť byla nepřijemná a bolestná, byla mu nade vše. Takových procesů, kdy na sebe Masaryk upozornil pro svůj statečný postoj, bylo celá řada. Získal tím ovšem také mnoho nepřátel,ale dnes jména jeho protivníků upadla v zapomenutí,Masaryk je vzpomínán stále.

I vy, sestry a bratři, budete v životě stát tvář v tvář pravdě a nepravdě - sotva kdo je toho ušetřen. Nechť vás posílí slova onoho nezapomenutelného muže, zakladatele Československé republiky, kterému dodnes splácí úctou celý svět pro jeho lásku k pravdě:

"Mít zmužilost hájit své poznání, mít zmužilost hájit své přesvědčení. Pravdu vyznávat a při ní stát."

Mezi vzory skautům z celého světa patří hrdina románu "KIM" od anglického spisovatele Rudyarda Kiplinga.

Malý Kimball O'Hara byl synem poddůstojníka irského pluku v Indii. Mezi svými domorodými přáteli byl nazýván prostě KIM, na jeho výchovu dohlížela stará teta, protože rodiče malého Kima záhy zemřeli. Od domorodců se naučil jejich řeči i způsobům, spřátelil se starým kočujícím knězem

a procestoval s ním celou severní Indii.

Jednoho dne na svých dobrodružných potulkách setkal se právě s bývalým plukem svého otce, voličil se do ležení, ale byl polapen a podezírán, že chtěl krást. Jeho dokumenty však prokázaly, že není žádným zlodějem, ale mladým O'Harou a pluk si jej vzal k sobě, abv z něho vychoval dobrého muže.

Brzy potom, co byl přijat irským plukem, seznámil se s místním klenotníkem a obchodníkem drahokamy, panem Lurganem, který byl mimo to členem vládního informačního oddělení. Pan Lurgan poznal, že Kim má podrobné znalosti nářečí i chování domorodců, myslil si, že by ho mohl vycvičit jako spolehlivého zvěda.

Podrobil Kima několika zkouškám, neboť činnost zvěda není lehkou prací, vyžaduje pevné vůle a dokonalého postřehu. Nejprve jej hypnotisoval, chtěje, aby myšlenky Kimovi následovaly slepě jeho rozkazů. Člověk se silnou vůlí může skutečně působit na druhého, slabšího tak, aby ten se myšlenkově podvolil rozkazům. Pan Lurgan nejprve rozbil džbán, který se rozbil na kusy, potom však položil ruku na Kimův krk a snažil se mu vsugerovat, že džbán je opět zcelen. Ale ať se namáhal všemožně, Kimova pevná vůle nakonec zvítězila, třebaže chvílemi měl jakési vidění, že džbán je opravdu zase celý! Chlapec se slabou vůlí by při této těžké zkoušce vůle těkal myslí i očima kolem a nedokázal by se soustředit na daný předmět i snadno by se dal zhypnotisovat.

Pan Lurgan poznal, že Kim je opravdu bystrý chlapec a proto pokračoval ve svém výcviku.

Cvičení paměti a všímavosti zahájil tím, že předložil Kimovi podnos s různými vzácnými kameny, nechal ho pozorovat asi jednu minutu. Potom drahokamy přikryl šátkem a Kim musel vyjmenovat druhy, které si zapamatoval. Po prvé si jich Kim zapamatoval jen několik, ale později se vycvičil tak, že je dokázal podrobně popsat a zapamatovat.

Skautky a skauti všech zemí této zkoušky říkají k i m o v k a a lze ji hrát v mnohých obměnách. Několik způsobů tu popisujeme, pokuste se vymyslet nové! *KIMOVKA je jinak i součástí stupňů zdatnosti Skautských stezek.*

SKAUTSKÁ KIMOVKA

Deset až dvacet předmětů: tužka, knoflík, peníz, napínáček, nůž apod. rozložíme na stole a při kryjeme šátkem. Na daný povel šátek odkryjeme a

závodící se dívají jednu minutu na vystavené předměty. Po skončení pozorování každý napíše věci, které si zapamatoval.

Jiný způsob této kimovky je vystřihnout obrázky různých předmětů (třeba z prospektů různých firem) a nalepit je na starou okenní roletu nebo arch papíru. Na daný povel se roleta-papír s obrázky rozvine a po minutě zas svine.

ČÍSLICOVÁ KIMOVKA

Rádce předloží chlapcům dvanáct kartiček, na kterých jsou napsána několikacíferá čísla. Po jednominutovém pozorování se hráči snaží napsati co nejvíce správných čísel během tři minut.

KIMOVKA V PŘÍRODĚ

Vedoucí zaveze družinu na nějaké vyvýšené místo, odkud je dobrý rozhled do kraje. Potom vyjmenuje patnáct význačnějších bodů v krajině (rozhledna, osamělý dvůr, stoh, potok, kaplička na rozcestí a pod). Po minutovém pozorování krajiny všichni odejdou zpět do údolí a napíší, co si zapamatovali.

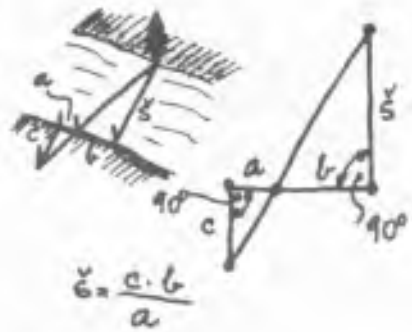
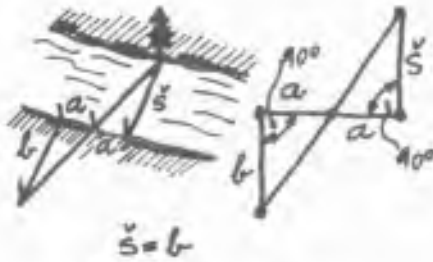
HMATOVÁ KIMOVKA

Rádce nechá kolovat pod stolem asi patnáct různých předmětů. Každý hoch se hmatem přesvědčí, jakou věc asi drží v ruce a potom ji předá svému sousedovi. Věc, která prošla všema rukama, vrátí se k rádci, který ji ukryje. Po skončení se všichni snaží napsati co nejvíce věcí, které měli v ruce.

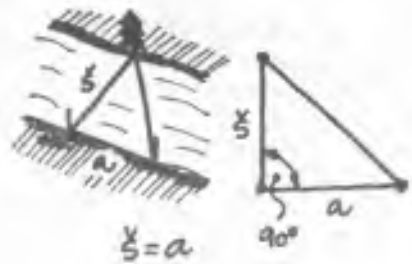
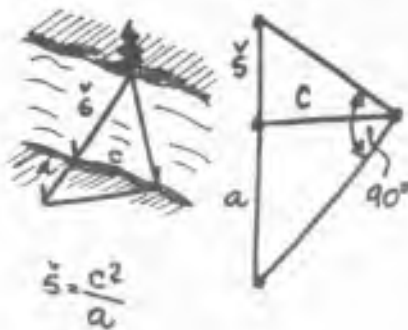
KIMOVKA POLICEJNÍ

V Americe zkouší paměť policistů tím, že jim předloží několik různých ciferníků, na kterých jsou rozličné časy. Kdo si zapamatuje alespoň pět z deseti, je schopen!

Podle různých pramenů - Cipa

MĚŘENÍ ŠÍŘEK

URČOVÁNÍ SVĚTOVÝCH STRAN

MALOU RUČIČKU V HODINEK NAMĚŘÍME SMĚREM K SLUNCI. ÚHEL MEZI TOUTO RUČIČKOU A 12 ROZPŮLÍME. TÍM SMĚREM JE JIH.

POMOCÍ
HODINEK
VE DNE

V PŘÍRODĚ

MRAVENIŠTĚ V OSAMĚLÝCH STOMU VŽDY SMĚREM NA JIH

PÁREZY - SMĚREM SEVER - HUSTA LETA

OSAMĚLÉ STROMY SEVERO-ZÁPADNÍM SMĚREM POROSTLÉ LYSEJNÍKEM

LUCERNIČKA

7

pro světlušky a včáta

**Březen
1977**

MAUGLI a jeho svět ...

2.1.

STUDENÝ OBĚD :

SYR SUCHÝ SALÁM VEJCE KONZERVA CHLĚB, PĚCIVO OVOCE

TEPLÝ OBĚD A VEČEŘE

POLEVKA GULAS, LEČO A POD. ZELENINA OVOCE

Jsme-li v přírodě jen jeden den, můžeme v poledne sníst něco studeného, event. vaříme jednoduché teplé jídlo. Večeře, zvláště při delším pobytu v přírodě (několikadenním), má být teplá a vydatná. Nejíme však a nepijeme těsně před spáním.

Zvýšenou ztrátu vody z těla při pohybu musíme nahradit. Neznamená to ale pít z každé pumpy a obléhat kdejakou restauraci.

POCHOD PEPIKA NEPIVODY
VODU!!!

Zitka: Jak Louda vařil guláš.

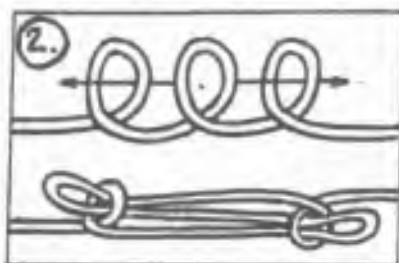
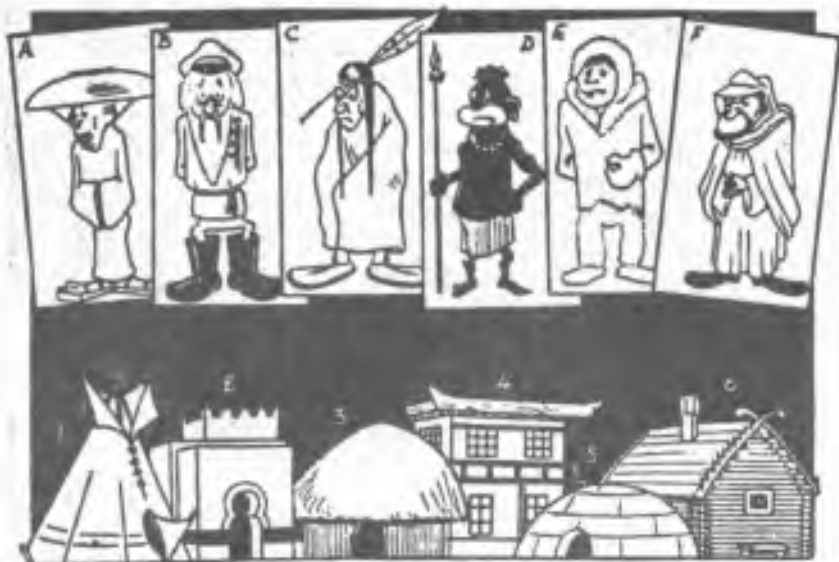

Především se musím přiznat, že jsem byla šokována přílohou č. 5. Skautský kuchařský kurs, to zní hrdě. Po přečtení části všeobecné přišel šok. Jako matka jsem si musela přiznat, že v tomto směru jsem neudělala vůbec nic. Kromě škrábání brambor, a to musím Honzovi nechat, tady Louda není, plus každodenní přípravy své snídaně, by zkrátka zašel na hlad. A tak v prvním nadšení, hned teď dokoníme to, co jsme zameškali, jsem vydala první příkazy a naše kuchyně se změnila v bojiště. Bramborový guláš byl vzat útokem. Díky Komárovu, kde se Louda naučil ohánět se nožem a díky předešlým zkušenostem s loupáním, byly brambory zdolány úspěšně. Stejně úspěšně byl zdořán i buřt, rozsekán pomalu na nudle. S prvním vážným odporem se Louda setkal při tažení proti cibuli. Hojně zalévána slzami, nechtěla se cibule vzdát. Nakonec to vzdal Louda a prskajíc a smrkajíc mě gentlemany přenechal druhou půlku. Abych to vzala zkrátka, nakonec jsme všechno naházeli do hrnce, omastili, posolili a zalili vodou. Zamnuvši si ruce, prohlásil Louda: Tak a teď mám konečně pokoj! Velice udiven vyslechl přednášku, že tímto nekončíme, ale naopak tady začíná důležitá etapa t. z. v. vaření, která se skládá z neustálé kontroly stavu guláše. Poučivši Honzu, jak zvedat pokličku, abychom se neopařili a kolik vody se má v hrnci nacházet, abychom nic nepřipálili, jsem spokojeně odešla do druhého patra. Asi po dvaceti minutách byl můj nos varován. Patro bylo zamořeno mně velmi známým pachem /častá zkušenost z počátků mé kuchařské éry/. Rozčileně jsem seběhla dolů, odkryla pokličku a ustrnula. Na dně hrnce se zmítalo v posledních křečích pár kousků připáleného buřtu a dvě ještě docela bílé brambory. Zbytek splynul s černým dnem hrnce. "Co tady děláš, máš hlídat guláš, copak nic necítíš?" Byla jsem odrovnána slovy: "Prosím tě, co je, vždyť já jsem nic neslyšel." A v tom okamžiku jsem si ještě jednou vzpoměla na své začátky a slíbili jsme si s Honzou, že to zkusíme příště znova.

K večeři jsme měli bami - z "činy" .

pro detektivy - amatéry :

Poznás která postava patří k jednotlivým obydlím ?

V 5. čísle Lucerničky jsme otiskli první z uzlů, u nichž nám redakční šotek odstříhl jejich jména. Dnes otiskujeme druhý uzel a doufáme, že nám napíšete, který uzel to je.

TÁBOR BUBÁKŮ

Silnici, která vede přes Pindu nevidíme, ale dobře vidíme zříceniny hradu, který stojí na samém vrcholu kopce a který má tak strašně dlouhé a těžké německé jméno, že jsme si ho přejmenovali na hrad Rámus. Jak jsme na to jméno přišli? Hned první den tábora, sotva jsme dostavěli stany, vztyčili stožár, postavili kuchyň s jídelnou a sklípkem, vzkopali latrinu a slavnostně otevřeli táborovou bránu /hlavní zásluhu o to všechno má Peka, Nšo Či a Rumcajs - třetí a poslední z našich táborových vedoucích-, jelikož my jsme se snažili jen pomáhat a co nejméně překážet / po vydatné večeři jsme spustili vlajku, umyli se a rychle se zavrtali do svých spacích pytlů. Nšo Či říkala, že naše únava byla způsobena tím zdravým vzduchem, jelikož z práce -vy bubáci jedni- to být nemůže. Tedy sotva jsme zatáhli uzávěry svých stanů, ozval se z Pindy divný hluk a křik. Vůbec jsem nezáviděl těm, kteří měli tuto noc noční hlídku. Určitě všichni z nás přemýšleli, co to je za Rámus a při tom jsme usnuli.

Tak jsem vám trochu popsal okolí Tábora Bubáků, tábor sám i naše tři vedoucí. Všechny další účastníky tábora -světlušky a vlčata- vám představím postupně, jak se budou v ději tohoto nejpodivnějšího tábora, který jsem zažil, objevovat. Zbývá mi ještě, abych vám pověděl, že moje skautské jméno je Pinkusár, jaem vlče a tábor Bubáků už je mým třetím táborem. Z toho si můžete vypočítat, že mi je 10 let, maminka říká, že vypadám na sedm a půl a když nazlobím tátu, tak ten říká, že mám rozumu tak na pět. Ale on to tak nemyslí. Na táboře Bubáků jsem šestníkem smečky Komárů. Tím končí můj úvod a vracím se k šestému dni tábora a k třetímu dni deště :

Pokračování příště.

PRO NEDOSTATEK MÍSTA JSME MUSELI
V DNEŠNÍM ČÍSLE VYNECHAT DALŠÍ PŘÍ-
HODY DRUŽINY FRIDOLÍNŮ.

MAUGLI a jeho svět ...

Kdesi v Indii na pokraji divoké džungle žil dřevorubec se ženou a chlapečkem. Jednou se vypravili do džungle hledat nový domov. Bloudilí a bloudili, až je v neznámém lese překvapila noc. Vysoké plameny ohně, který dřevorubec rozžehl, měly zaplašit tmu a šelmy. Uanul dřevorubec, usnula matka i děčko a nikdo si nevšiml zlých zelených očí, které svítily pod keřem. Byl to tygr Šir-chan, lupič džungle. Ten chtěl ulovit malého chlapečka. Oheň pomalu dohasínal, ozářený okruh se užil. Náhle vzduchem prolétl žlutočerný blesk a v zápětí se ozval tygrův řev, ne vítězný, ale bolestivý. Šir-chan skočil do ohně a spálil si packu. Dobře mu tak. Proč chtěl ublížit bezbrannému chlapečkovi. Kňučel, skučel, vřeštěl a skuhral a pryč utíkal. A honem packu do vody, aby to nepálilo.

Ale i dřevorubec a maminka se tygra lekli, uprchli a chlapečka nechali samotného, opuštěného v tmavém lese. A malý hošík šel lesem, chvíli po čtyřech, chvíli po dvou, jako děti chodí. Tak jej našel statný vlk-otec a odnesl do svého doupěte.

Tam se hošík spřátelil s několika malými vlčaty, které se v jeskyni povalovala. I jejich mamince se líbil, a tak se stalo, že byl přijat do vlčí rodiny. Říkaly mu Maugli-žabička, protože měl bezarstnou kůži.

Maugli rostl a sílil, s vlčaty se pračl, hrál si a i zlobil, choval se vůbec tak, jak se řádné vlče chovat nemá. Však byl kolikrát i hubován otcem-vlkem i matkou vlčicí. Po lidech se mu nestýskalo.

Aby se Maugli mohl stát členem vlčí smečky, musel být přijat radou vlků.

Když se úplněk měsíce ukázal nad vrcholy stromů byl Maugli vtrčen doprostřed kruhu vlků. Nad ním na útesu skály ležel Ake-la, mohutný šedý vlk, vůd-

ce smečky. Smečka nechtěla Maugliho mezi sebe přijmout a Šir-chan obcházel kolem poradní skály a řval: "Dejte mi dítě, mé je dítě, já ho lovil".

DOKONČENÍ PŘÍSTĚ

NABUCNANODOZORA

Chcete si uatĕlat svou vlasní mini-zahrádku v pokojíčku?

Obstarajte si demivoň nebo sklenici s dosti širokým hrdlem. Rĕž pĕjete na prodlĕku do lesa, nasbírejte si písek, hlínu a různé zelené rostliny, například kopradu, ale i fialky.

Varečkou naberte hlínu a zasadte rostliny.

Rostliny budou vytvářet samy svůj olasní kyslík. Před kováním zalajte!

bratr
Hamham

LOVEC
ODBOREK

ZELENÁ LOUKA NA STRÁNI,
ZAZNĚLA SKAUTSKÝM ZPĚVEM...

ŽE JSEM NA TO
HNED NEPRIŠEL -
VĚDYT' MÁM
ZLATO V
HRDLE!
UVIDÍTE
JAK HRAVĚ
SLOŽÍM
ODBORKU
ZPĚVÁKA!

KAM
ZMIZEL
HAMHAM!

SEL DO LESA NACVICOVAT
NA ODBORKU
ZPĚVÁKA

SPASTE DUŠI - STADO
KRAV SE Z TOHO SPLA-
KŠILO A ŽENE SE NA
TABOR!

TENHLE TLUSTOCH
HULÁKAL
PO LESE,

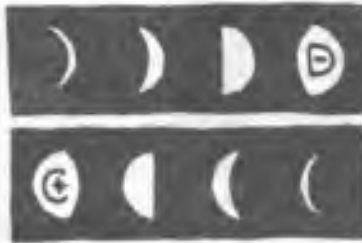
ŽE TŘI JELENI PŘÍŠLI
DO HÁJOVNY S PROSBOU,
AT' JE RADEJI ZASTRELÍM
NEŽ ABY MĚLI TAK

TRPET A
KRAVY
ZTRATILY
MLEKO!

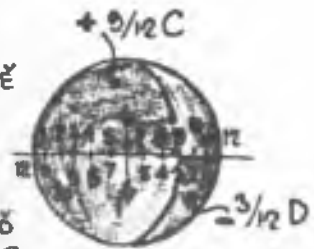
A JÁ TAK
KRÁSNE
ZPÍVAL

POMOCÍ HODINEK A MĚSÍCE

MĚSÍC POKRYVNĚ
ROZDĚLÍME NA
12 DÍLŮ A URČÍ-
ME, KOLIK DVA-
NÁCTIN „SVÍTÍ“.
TENTO POČET BUĎ
PŘIPOČTEME NEBO
ODEČTEME KE SKUTEČNĚMU ČASU
A ZJIŠTENOU HODINU NYNÍ

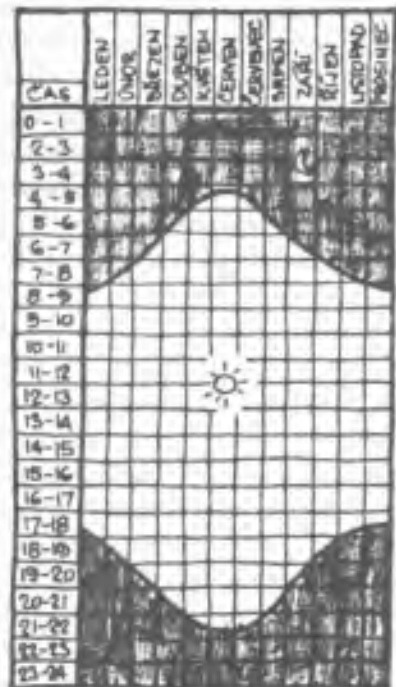

NA HODINKÁCH NAHŘÍME SMĚREM K MĚSÍCI. ÚHEL MEZI TOUTO
HODINOU A 12 ROZDĚLÍME. TÍM SMĚREM JE JIH.

LOCIKA
KOMPASOVÁ

DOSAHUJE VÝŠKY
AŽ 70 cm
NA SUCHÝCH MÍSTECH
STAČÍ HRANY LISTU
DO SMĚRU
S - J

DĚLKA DNE

Sestra
POHÁDKA:
STŘÍBRNOU
STOPOU.

MÁŠA
JE JEN
HOLKA !

Kreslí
Štika st.

Tohle říkal brácha moc často! Kdykoliv jsem něčemu nerozuměla nebo něco zvrzla, už povýšeně ohnul ret: "Je to jen holka!" Ale když nás maminka poslala nakupovat, hned vyrukoval s rovnoprávností. A k tomu ještě řekl, že starost o domácnost patří ženským a já vlekla dvě těžké tašky, zatím co on poskakoval po okraji chodníku s pytlíčkem pomerančů nebo dvěma saláty. To je divná logika - jak říká tatínek. Jestli jsem jen holka, tak má za mne udělat nejtěžší práci, protože jsem jen slabé děvče. Má mě všude pomáhat a hájit mě. Když mě kluci mlátili, jen se uchechtával nebo kopal míčem na druhé straně dvora a jestli se vůbec ohlédl, tak velice lhotejně. Umínila jsem si tedy, že si pomohu sama. Na nákupy jsem si koupila pojízdný vozíček - obětovala jsem na to měsíční úspory, ty mi však maminka uhradila, protože je báječná. A když všichni spali, mimo tatínka, který ještě luštil ve své pracovní zločiny, vklouzla jsem k němu. Hned nechal práce, posadil si mě na koleno a ptal se, co mě trápí. Svěřila jsem se mu s tím, že mě kluci tahají za cop a mlátí a kdybych žalovala panu učiteli, mlátili by mě ještě víc a nikdo na druhého nic neprozradí, protože prý by to bylo nerytířské.

"A mlátit děvčata je rytířské!" dodala jsem v slzách a objala tatínka kolem krku. Tatínek mě popleskal po zádech a zeptal se, jak má zasáhnout. Kdyby šel do školy, bylo by to možná ještě horší.

"Já vím, tatínku," ukázala jsem mu modřinu na stehnu, "já vím. Ale kdybys mě trochu naučil tomu judo - tak bych se ubránila sama."

V tatínkových očích se zablesklo: "Jsem na tebe hrdý, Mášenko," řekl skoro dojatě. "Statečná! To víš, že tě něčemu naučím, aby ses těm holoníkům ubránila!" Zřejmě promluvil s maminkou, neboť nám dala do malého pokoje matraci. Když jsme na ní necvičili, schovali jsme ji do přístěnku. Za pár neděl jsem div tatínu nepřemohla. Byla jsem sice také trochu potlučená - legrace to nebyla, přiznávám se - ale měla jsem jistotu, že mě už ani tlustý Marek nepřemůže!

Ba i s učitelem tělocviku bych si věděla rady, jenže ten je ušlechtilý a je ideálem velkých holek. Mimoto asi judo zná také.

Číhala jsem na příležitost. To už jsme dávno chodili do skautu a trochu jsme se dali s bratrem dohromady. Jenže skoro žádný kluk není tak statečný, aby se odvážil říci nebo udělat něco proti druhým klukům, i když vidí, že jednají špatně.

Jednou se vracím ze školy, přes park, kde si hrají na pískovišti malé děti. Za sebou slyším pískání, ohlédnu se - do parku vchází bratr s klukem, který se rád rve, ale jen se slabšími chlapci nebo s děvčaty. Jak mě uviděl, odhodil kabelu, zavýskl jako Indián ve filmu a hned na mne. Čekala jsem klidně, a když na mne skočil, sehnula jsem se, přelétl přes mne a zaryl se hlavou do písku. Odběhla jsem. Děti z pískoviště utíkaly k němu a házely po něm písek. "Ty mizero jedna!!" křičel kluk, mnul si hlavu a odháněl děti, které kolem něho skákaly jako blechy. "Já ti ukážu!!" a rozběhl se za mnou. Cestou si vytíral písek z očí. Bez tašky mu to šlo líp a také má delší nohy. Doháněl mě. A co se nestalo! Bratr, který si nikdy nevsímal, když mě někdo mlátil, odhodil tašku a pustil se za námi. Na kraji parku se vrhli na sebe - div jsem nepadla úžasem. Bratr užíval stejných hmatů, jakým mě naučil tatínek. Zřejmě k němu chodil tajně na hodiny také. Stočil silnému klukovi ruku dozadu, ten zaječel jako siréna - hrozně to bolí, to mi věřte - a zrudnul v obličeji. "Pusí mě, vole, vždyť je to jen holka!" řval. "Řeknu to klukům, namlátí ti!" Ale bratr nepustil. Ještě víc přitáhl ruku, kluk padl na kolena a rozječel se jako deset sirén.

"Co se tu děje, děti?" zastavil se u nás policista. "Proč ho týráš?"

"Netýrám ho, pane strážník," řekl bratr statečně, "začal mlátit moji sestru, tak ji bráním. Jsem skaut. Tatínek mě naučil judo!"

"Ty biješ děvčata?" obrátil se strážník na kluka, kterému se bolestí řinuly slzy po tváři. "Vždyť jsou to dívky, k těm se musíš chovat rytířsky. Budoucí maminky! Co kdyby někdo mlátil tvou maminku?!"

Teď mám pokoj. Všichni vědí, že umím judo a ubráním se a vědí, že bratr se mě zastane - protože jsem jen holka. Někupy nosí sám. Já nejvyšší salátek v síťovce nebo zmrzlinu, z které mu dám tu a tam olíznout!

Oprava: V minulém čísle vám tiskařský šotek nalhal, že bratr Velen navštívil XIII. světové jamboree. Bylo to však XIV. jamboree, tedy č t r n á c t é! Upozornil nás na to Flíček, sláva mu!

D Í V Ě Í H L Í D K A

Na stůl rozložíme noviny a vysypeme na ně haldu roztrhaných nylonových punčocháčů, které jsme nastřádali. Slíbili jsme jim, že je povýšíme na pracující důchodce. Nyní je tedy spirálovitě rozstříháme na asi 2cm široký pruh a navineme na klubko. Konce můžeme sešívat a nebo navazovat veselým uzlíkem. Až sem mohou pomáhat kluci - to svedou! Tak vznikla silná, ale měkká šňůrka, ze které snadno uháčkujeme bačkůrky.

Začneme od špičky: uháčkujeme asi 4 oka, nad nimi krátké sloupky. Pak začneme háčkovat kolem dokola, při tom na začátku a konci těch původních sloupků přidáme jeden sloupek, takže se vytváří jakási jamka a tu si můžete na nožce zkoušet. Včas přestaňte přidávat. Když dojdete k nártu, nedoháčkujete celé kolo, ale čtyři sloupky před koncem obrátíte zpět. Háčkujete teď tam a zpět a při tom střed řady je budoucí podrážka, konec a začátek řady bude svršek bačkůrky pod kotníky. Na patě oba konce poslední řady sháčkujete k sobě a obháčkujete otvor pro nohu. Bačkůrky můžete podrazit záplatou ze starých kalhot, obarvit, uháčkovat jiný stříh, opatřit bambulkou. Prostě: punčocháče byly zachráněny a vaší fantazii se meze nakladou. O to nám totiž šlo: zaměstnat nejen ruce, ale i hlavičku!

C O N Á S S P O J U J E

Jitka Syrová z Vyšehradu a Honzík Vydra z Vysočan vypomáhali v létě na letišti v Ruzyni, aby si přivydělali na své studentské živobytí. Vypravovali různé neobvyklé cestující, na příklad zvířátka, která vyžadují zvláštní péče. Jednou připravili k odletu do Londýna bednu s pěti jezevčíky. Letadlo hlásilo zpoždění. "Poslyš, Honzo, těm psům musí být děsné vedro," pravila soucitně Jitka. "Už ani nežvýkají, jenom v té výhni vyplazují jazyky. Nechme je proběhnout!" Provedeno. Ale do štěnat jako když střelí: v okamžiku po nich nebylo ani vidu ani slechu. Jitka ztropila povyk a zavolala policii. Brzy uprchlíky pochytili... Jak se asi divil Tlapka, jezevčík listonoše Pýchy z Ruzyně, když se vznášel vysoko nad mraky a když se ho ujal nový pán, mluvil na něj cizím jazykem a nazýval ho vznešeně "Bonaparte"?

Doufáme, že jste se pobavili, ale teď do práce! Jistě vám neušlo opakování z minulých lekcí. Najdete v textu vynátá slova z pátého čísla? K tomu přibyla čtyři nová a poslední: žvýkat, brzy, jazyk, nazývati. Poslední tři jsou po z-, zapamatujte si k tomu jméno vlastní Ruzyně a tím vynátá slova nadobro končí. Nezapomeňte však na slova odvozená jako: jazyček, jazykozpyt, dvojazyčný; vyzývat, výzva, ozývat se a pod. Umíte-li to všechno, můžete si zavýsknout!

ODBORKA PRO VLČATA A SVĚTLUŠKY ODBORKA PRO VLČATA A SVĚTLUŠKY

Dopravní předpisy

Zná dopravní předpisy, řídí se jimi a dodržuje je v denním životě.

Zná dopravní značky - provešení, umístění.

Ví, jak se chovat při silniční nehodě, co zaříditi, co zajistiti, jak hasiti hořící vozidlo.

Zná první pomoc při dopravní nehodě.

skautská stezka

Středisko "Svojsík" v Bavorsku si vede zdatně: Šestkrát v roce vydává pro své členy "Řetízek", kterým udržuje všechny sestry a bratry v trvalém spojení. A aby skautíci nezanáhleli, vypisuje Řetízek úkoly. Pokusme se s bavorskými tyto úkoly vyřešit!

"Zatím co posledně jsi měl/a/ zodpovědět otázky, týkající se země, kde bydlíš, dnes máš prokázat, že víš něco o zemi svého původu, Československu. Vyjmenuj hlavní města a krajská města! Kde jsou hlavní průmyslové oblasti? Které plodiny se u nás ve vlasti pěstují? Znáš některé historické památky /hrady, zámky, kláštery.../? Přírodní parky? To jistě nejsou těžké otázky: vezmi si k ruce atlas nebo se zeptej doma!"

Průvodce po Československu. Z krátkého popisu se pokuste zjistit, o které město, řeku nebo horu jde:

1. Město vzniklo z chodské vsi na Domažlické stezce. Rodáky byli: Jindřich Šimon Baar, Jan Vrba a Jindřich Jindřich.
2. Přítok Vltavy, pramení na Českomoravské vrchovině.
3. Nejvyšší hora v Krušných horách.
4. Lázeňské město nad hlubokým údolím Lužnice se známou keramickou školou.

Redakční kruh Tam-tam : Cookie, Pírátko a spol.

Předplatné číni pro čtenáře z ČR Kč 14,-, z ostatní Evropy DM 15,-

Bankovní spojení :

Schweizerische Volksbank Murten, Konto 30/10771/43 - Tschechoslowakische Pfadfinder. Posttscheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz/.

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 940 00 , 6090 Rüsselsheim,

Kto.Nr.200845.02 Tschechoslowakische Pfadfinder i.d.BRD.

Uzávěrka dubnového čísla je 2.4.1977

A.Z. 3000 Bern 1

Postretouren an :

Postfach 295

CH-8021 Zurich 1

Verband der

Techechoslowakischen

Pfadfinder in der Schweiz.

INDIÁN

In-di-án, jaký div, lesů pán býval dřív, kdys postrach
pré-ri-e dávno už ne-ži-je, je, je. Tak zašla dávná
sláva inci-á-nů a roman-ti-ka ta už nežije. -je.

Chords: G, D7, G, D7, G2, C, G, D7, C, G, D7, F, G, G

indi-
ánký
řev

2. Kulture bílý muž na fúry dovez už,
nejdřív dal rudochům střelný prach,
potom rum...
3. Válečná sekera dávno už setlela,
dneska s ní den co den štípá už
dříví jen...
4. Do boje když se bral, barvou se maloval
čím si dřív barvil plet, barví si
boky teď...

